

Султанътъ изпратилъ хора да ме търсятъ. Намъриха ме въ Сингапуръ и ми казаха, че тѣхниятъ господаръ търпи голѣми загуби отъ спиране на работата.

Пристигнахъ въ Джагоре и най-първо поискахъ отъ султана да оставятъ тѣлото на убития туземецъ на полето. При трупа намърихме цѣла тълпа туземци. Страхътъ бѣ сковалъ силитѣ имъ и никой не бѣше въ състояние да отмѣсти погледа си отъ кървавитѣ следи, които бѣ оставилъ по тѣлото най-страшниятъ отъ обителитѣ на джунглитѣ.

Зрелището, което се откри, бѣ ужасно. Дѣсниятъ кракъ на нещастника бѣ откъснатъ до самото бедро;

рамото и ключа разкъсани отъ ногтитѣ; на шията му зѣеше грамадна рана.

Отъ наблюдение знаехъ, че тигърътъ-людоядъ се връща къмъ мѣстото на убийството, за да дояде останкиѣ отъ трупа. Връща се по сжщия пѣтъ, по който е заминалъ.

Кървавитѣ следи водѣха отъ трупа къмъ голѣмо ананасово поле и се изгубваха въ джунглитѣ. Като стигнахме при края на полето, азъ поръчахъ да изкопаятъ квадратна яма, на която всѣка страна да бжде 1 метъръ и 25 см. Дълбочината ѝ да бжде до $4\frac{1}{2}$ м. На два ме-